

500 Zie, negen en negentig keerden weer

C.S. Adama van Scheltema

I. D. Sankey

Zie, ne - gen en ne - gen - tig keer - den weer tot rust en vei - lig dak; maar
 hoe men ook tel - len mocht keer op keer, het hon - derd - ste on - brak. Het
 was nog ver - doold in bos en kloof en eer van zijn stal aan 't ge -
 dier - te ten roof, en ver - van zijn stal aan 't ge - dier - te ten roof.

2. Heer, negen en negentig allen wij,
 een enk'le slechts ontbreekt.
 "Zwijg stil" zegt de Herder, "Ik hoor, hoe Mij
 die een tag klagend smeekt.
 't Is gaur op 't gebergte' en donk're nacht.
 't Voel, me, wat angst die verlorene wacht".
 (bis)

3. En weg ging de Herder, maar geen vernam
 hoe hoog het water stond
 en hoe Hij moest worstelen, eer Hij kwam,
 waar Hij de zwerver vond,
 geklemd in het hout, van wringen moe
 en kracht' loos van 't blaten tot stervens toe.
 (bis)

4. Maar, Heer, zie die druppelen bloed in 't spoor,
 dat door de bergen gaat!
 Ik kocht in de nacht mij Mijn schaap daarvoor,
 'k heb beek en vliet doorwaad.
 Al scheurden mij doornen hand en voet,
 Ik kocht het mij weder ten prijs van bloed.
 (bis)

5. En door het gebergte weerklonk de kreet:
 "Wees nu met Mij verblijd;
 Mijn schaap, dat een lokaas verdwalen deed,
 is van de dood bevrijd".
 En d' Engel herhaalt het jubelwoord:
 "De Heer geeft Zijn bloed voor wat Hem behoort".
 (bis)

Bestelnummer: JDH0500

© Johan de Heer & Zn For the World: Unisong Music Publishers. admin. Smallstonemediasongs.com
 printed & distributed by KoormuziekNL, Dordrecht - www.koormuziek.nl

Vermenigvuldigen van deze bladmuziek zonder toestemming van de uitgever is strafbaar